

platonist Henslilling fra den højtærede Finansminister. Men endnu mindre forstaaer jeg det, naar jeg ser hen til de Udtalelser, den højtærede Finansminister fremkom med i Landstinget ved første Behandling af Finansloven, Udtalelser, som jeg synes, ere et Fingerpeg i Retning af, hvad vi kunne vente af den højtærede Finansminister. Han udtalte nemlig i den ganske korte Bemærkning, hvormed han indledte Finanslovsbehandlingen i det andet Ting — den foreligger nu trykt i Rigsdagstidenden, Sp. 1312 af Landstingets Forhandlinger — at han mente, at han eller Regeringen maatte stille Ændringsforslag til et Beløb af 2³/₄ Mill. Kr. Paa det Finanslovsforslag, som er oversendt fra Folketinget til Landstinget, vil derved det forventede Overskud af 3¹/₂ Mill. Kr. vinde ganske betydeligt. Hvis der af Regeringen forlanges 2³/₄ Mill. Kr., og hvis man kan gaa ud fra, som jeg tror, den ærede Ordfører gjorde — hans Foredrag foreligger endnu ikke trykt — at der paa Tillægsbevillingsloven vil fremkomme Krav paa henved en Million, saa vil jo dermed i Virkeligheden — det vil den ærede Ordfører sikkert indrømme — Overskuddet være borte. Og selv om det ogsaa skulde lykkes Landstinget at træffe nogle Besparelser med Hensyn til Regeringens Krav, ere vi dog meget langt borte allerede fra den Mulighed, at det kunde blive 2¹/₂ Mill. Kr., hvad man dog helst skulde have ud af det nærværende Lovforslag. Jeg ser derfor ikke rettere, end at den højtærede Minister i Landstinget har lagt yderligere Tryk paa sin Bemærkning i Folketinget om, at han slet ikke mener, at der paa det kommende Mars Finanslov vil være noget som helst Overskud, men at han i det højeste venter Balance. Under disse Omstændigheder er altsaa baade Muligheden for paa det kommende Mars Finanslov at finde et passende Overskud og endvidere Ministerens Anthyndning af, at man kunde — jeg ved ikke rigtig hvordan — komme tilbage til Finansloven for det indeværende Aar, svundet ganske hen i det blaa efter disse Udtalelser. Og dette beklager jeg saa meget mere, som jeg i visse Maader helst ganske vist i en ændret Skikkelse vilde dette Forslag fremmet og vedtaget endeligt. Men jeg kan ikke se rettere, end at det ogsaa er Flertallets Skyld paa en vis Maade, at dette Forslag kommer op i Landstinget saaledes, at det, hvis jeg skulde udtrykke det kort, kommer uden al Graft og Kraat. Den ærede Ordfører sagde, det kom som et Supplement, et Tillæg til Finansloven, men det er efter min Mening i og for sig en ganske gal Stilling at give det; thi et Til-

læg til Finansloven bør staa paa selve Finansloven, naar det er af den Art, at det er et virkeligt Krav fra Folketingets Side, saaledes at man ikke vil give Finansloven uden det, og det forekommer mig at have været dette, som burde have været Folketingets Stilling, og som jeg indtil den sidste Tid ogsaa troede var den ærede Ordførers og de Herrer's Stilling, som han er Ordfører for. For det var en Stilling, som kunde give Forslaget en vis Bægt, hvis man havde sagt: Det er en Betingelse for, at der overhovedet kommer en Finanslov. Man vilde derved have opnaaet, at der var det Pres paa Regeringen og Landstinget, som var nødvendigt for at lætte en saa exceptionel Sag igennem, som denne i og for sig er. Men uden det Pres, naar den kommer humpende bagefter Finansloven op i Landstinget, og Landstinget har den Mulighed at behandle Finansloven ganske uden Hensyn til dette og at bringe Finansloven i Fællesudvalg uden dette, og man saa senere har tænkt paa fra den ærede Ordførers og hans Venners Side at lætte dette Forslag ind paa Finansloven, vil det dog komme saaledes, at det ikke fra første Færd staaer som Folketingets afgjorte Mening, at der ikke er nogen Finanslov mulig uden dette Forslag. Derfor beklager jeg den Maade, hvorpaa man har haaret sig ad, fordi jeg tror, at den er forlig egnet til, at dette Forslag derved bliver saa at sige endnu mere uvirkeligt, end det vilde have været, hvis det var kommet op med den rette Styrke fra Folketingets Side. Naar nu den ærede Ordfører sidst sagde — og det var en anden Side af Forslaget, end dets reelle Side — at dette Forslag skulde have Betydning for at tvinge Administrationen og Landet til Sparksomhed, vilde det — forekommer det mig — kun kunne have haft Betydning med Hensyn til dette Ordførers Ønske, hvis dette Forslag havde staaet paa selve Finansloven. Saa kunde jeg have forstaaet det, hvis det blev udtalt fra Folketingets Side som dets Mening, at de Udgifter, som Regeringen plejede at afholde mod Folketingets Vilje, nu vare Folketinget og Landet yderligere forhadte, om jeg saa maa sige, fordi man her havde med et Forslag at gøre, der skulde have Prioritet fremfor alle andre Forslag, som Landet havde krævet og krævet paa en virkningsfuld Maade gennem en stor Forening og et Forslag, som skulde imødekomme de talrige Krav fra de mange Folk, som sidde i Nød rundt omkring i Landet. Hvis man havde stillet dette Forslag op imellem de militære Bevillinger og alt det